№ 171. Czwartek 28. Lipca 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

By zapobiedz często zdarzającemu się obiegowi fałszywych kart legitymacyjnych, postanowiło wysokie c. k. ministeryum policyi reskryptem z dnia 20. maja 1864 r. l. 3349-569 ściągnąć teraz w obiegu będące karty legitymacyjne i wydać nowe w odmiennej formie.

Wydanie nowych kart legitymacyjnych, które drukowane będą na mocniejszym papierze z jasno-żółtem tłem, i zawierać będą na drugiej stronie opis osoby, nastąpi niezwłocznie.

Karty legitymacyjne dawniejszej formy będą jeszcze ważne tylko do ostatniego września 1864 r. Do tego czasu ma każdy posiadacz jeszcze ważnej karty legitymacyjnej zamienić takowę w urzędzie, w którym wystawioną była, na kartę nowej formy i postarać się o to według okoliczności przez przełożony polityczny urząd swego teraźniejszego miejsca zamieszkania.

Ponieważ jednak nie można żądać, ażeby osoby posiadające jeszcze ważne karty legitymacyjne ponosiły powtórnie koszta stemplowe przed upływem czasu, na który karty te ważnemi być miały, przeto zezwoliło wysokie c. k. ministeryum skarbu, aby posiadaczom takich kart legitymacyjnych na czas, w którym takowe jeszcze ważnemi być miały, wydano nowe karty bez stemplu, w których to razach okoliczność ta na odwrotnej stronie nowych kart, słowami: „Z powodu zamiany, bez stemplu" wyrażoną będzie.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. lipca 1864.

Wiedeń, 26. lipca. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXIX. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 62. Konwencyę między Austryą i Prusami z 6. czerwca 1864, względem kompetencyi do wydawania wyroku o statkach duńskich, zabranych jako zdobycz spólnie przez marynarkę wojenną obudwu państw kontraktujących, tudzież względem podziału czystego dochodu z takich zdobyczy, (zawartą w Berlinie dnia 6. czerwca 1864 i ratyfikowaną obustronnemi deklaracyami ministeryalnemi).

Nr. 63. Rozporządzenie ministerstwa stanu z 21. lipca 1864, względem uwolnienia cywilnych techników w Lombardo-weneckiem Królestwie od obowiązku składania kaucyi; ważne w Lombardo-weneckiem Królestwie.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 19. lipca r. b. nadać najłaskawiej prezydentowi izby handlowej i przemysłowej w Czerniowcach, *Wilhelmowi Alth* w uznaniu jego zasług krzyż kawalerski swego najwyższego orderu Franciszka Józefa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 28. lipca.

Najjaśniejsza Pani przybyła — jak donosi *Wiener-Abendpost* dnia 24go b. m. z rana do Monachowa i po krótkim odpoczynku w dworcu kolei, udała się w towarzystwie Jego Królewicz. Mości Księcia Karola Teodora do Possenhofen. W dworcu kolei witali Jej Ces. Mość pierwszy szambelan królewski hrabia Pocci, w imieniu Jego Mości Króla, i poseł austryacki. W przyszłą środę odjedzie Jej Mość Cesarzowa napowrót do Wiednia i w powrocie odwiedzi Księcia Karola bawarskiego w Tegernsee.

Przedwczoraj — jak pisze *Jen. Kor.* — odbyło się w c. k. ministerstwie spraw zagranicznych pierwsze posiedzenie konferencyi wiedeńskiej, na którem znajdowali się także drugorzędni pełnomocnicy, mianowicie pp. baron Brenner, baron Werther i pułkownik Kaufmann. *Wiener Abendpost* donosząc również o tem, wyraża przy tej sposobności nadzieję, że teraźniejsze układy pokojowe skończą się zapewnie pomyślniej, niż wypadły konferencye londyńskie. Jakkolwiek — powiada dalej ten dziennik — wystrzegano się w ogóle ocenić zbyt sangwinicznie dzisiejszy stan rzeczy, wzmocniło przecież przybycie duńskich pełnomocników do Wiednia nie mało nadziejc pokojowe. Przypuszczano nie bez słuszności, że rząd duński nie może już pewnie znajdować się w wątpliwości co do zamiarów Austryi i Prus, i wszyscy uważają przeto rozpoczęcie układów już samo przez się za znak, że Dania powzięła postanowienie poddać się niezmiennemu losowi. Bądź co bądź, nie da się zaprzeczyć, że nadzieje zawarcia w Wiedniu stanowczego pokoju, któryby czynił zadość zarówno honorowi obudwu głównych mocarstw niemieckich, jako też prawom Księstw i Niemiec, uzyskały w tej chwili silną podstawę.

W Kopenhadze zdaje się zmieniać usposobienie z każdym dniem, niedawno jeszcze dochodziło zniechęcenie ludności do najwyższego stopnia, a dziś znowu daje się dostrzegać w dziennikach eiderduńskich ruch obliczony na to, ażeby ile możności wywierać nacisk na postanowienia rządu. Z drugiej zaś strony nadchodzą do Kopenhagi adresy do Króla, które oświadczają się gorąco za nowym gabinetem.

Jak donosi *Monitor* francuski z 26go b. m. wydany został rozkaz, ażeby wysłano okręta potrzebne do transportowania wojska, które mają opuścić Mexyk. Okręta te odpłyną w pierwszych dniach sierpnia.

Czytamy w *Jeneralnej korespond. austryackiej:* „Z Litwy przychodzą smutne wiadomości pod względem terroryzmu władz rosyjskich, nie tyle w kierunku politycznym, bo w tym kierunku wszelki opór dawno już ustał, ile raczej w kierunku religijnym. Wiadomości te potwierdza w zupełności urzędowy *Kuryer Wileński*, według którego jenerał Murawiew zakazał nie tylko budowanie, ale nawet restauracye kościołów i kaplic katolickich bez szczególnego pozwolenia, które w rzadkich tylko przypadkach udzielone bywa. Kościoły katolickie przekształcane bywają na cerkwie prawosławne, uczęszczanie zaś do kościołów katolickich utrudniane bywa parafianom w większej odległości od kościoła mieszkającym różnemi policyjnemi szykanami. Duchowieństwo katolickie prześladowane bywa za najmniejszą denuncyacyą; sam charakter duchownego katolickiego jest już powodem podejrzywania, co dzienniki rosyjskie jawnie przyznają. Obok tego władze wojskowe pozwalają sobie częstych wybryków, wkradając się w atrybucye władz cywilnych, na której to drodze bezpieczeństwo właśnie do szczętu zniszczone zostało. I tak *Kuryer Wileński* chwalił niedawno pułkownika Helfreicha, komendanta obwodu urlejskiego, iż wiele procesów cywilnych, które na zwykłej drodze długi czas byłyby trwały, sam według swego przekonania rozsądził i wypłaty nakazał. Cóż to za wymiar sprawiedliwości! I na drodze szkół usiłowania rządu skierowane są tak ku zmoskwiceniu ludności, jak ku wytępieniu katolicyzmu."

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 26. lipca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaśn. Pan* przybył wczoraj przed południem z Schönbrunnu do Wiednia i udzielał wiele audyencyi prywatnych. Między osobami, przypuszczonemi do posłuchania, znajdował się także austryacki poseł przy dworze pruskim, hrabia *Karolyi*. W południe przyjmował Jego Mość Cesarz obudwu pełnomocników duńskich, ministra *Quaade* i pułkownika *Kaufmanna*. Ci pełnomocnicy przybyli przedwczoraj wieczorem, i przyjmował ich w dworcu kolei konzul duński; nazajutrz zaś w ciągu przedpołudnia byli oni z wizytą u hrabiego *Rechberga* i pana *Bismarka*.

Pruski poseł baron *Werther* wyprawiał wczoraj ucztę galową, na którą jak słychać zaproszeni byli hrabia Rechberg, p. Bismark, hrabia Karolyi i duńscy pełnomocnicy. — Hrabia *Ahlfeldt*, który piastował urząd sekretarza poselstwa duńskiego w Wiedniu aż do wybuchnięcia wojny, przybył tu przedwczoraj. — U hrabiego Rechberga był wczoraj z wizytą francuzki ambasador, książę *Grammont*. — Minister marynarki baron *Burger* odjechał wczoraj wieczorem do Pesztu.

(Dzieła Cesarza Maxymiliana.) Memorial diplomatique przyrzeka wyjątki z nieogłoszonych dotąd pism Cesarza mexykańskiego Maxymiliana. Jak donosi ten dziennik, ofiarował Jego Mość Cesarz przed odjazdem z Miramare wydawcy tego dziennika, panu Debrauz, exemplarz zebranych dzieł swoich.

Anglia.

Londyn, 23. lipca. *(Budżet posiadłości angielskich w Indyach wschodnich.)* Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej Sir Charles Wood, sekretarz stanu dla spraw indyjskich, złożył budżet tegoroczny Indyi wschodnich. Według tego budżetu finanse indyjskie są w bardzo pomyślnym stanie. W kilku już latach po wielkim buncie indyjskim przywrócona została równowaga dochodów z wydatkami, w późniejszych zaś latach okazała się znaczna nadwyżka dochodów nad wydatki. Wszystkie źródła dochodów publicznych znacznie się podniosły, mianowicie zaś wpływają wielkie sumy z tytułu przedarży gruntów dotąd pustkami leżących. Produkcya bawełny znacznie się podniosła, wzrosła również produkcya innych produktów indyjskich, mianowicie kawy, indigo, herbaty, drzew farbiarskich i chiny. Ogólny dochód posiadłości wschodnio-indyjskich wynosił w 1863 roku 36,662.867 funtów szterlingów, wydatki zaś nie przenosiły sumy 24,968.340 funtów szterlingów, nadwyżka zatem dochodów wykazuje się w sumie

11,694.627 funt. szterl. Z nadwyżki tej stracić wypada 3,351.680 funt. szterl. jako procenta od długu publicznego wschodnio-indyjskiego, tudzież 6,515.601 funt. szterl., które Anglii za budowę dróg żelaznych zwrócone być mają, zostaje zatem jako czysta nadwyżka suma 1,827.346 funtów szterlingów.

Francya.

Paryż, 23. lipca. *(Nowa broszura wyjść mająca. — Zarząd Algieryi. — Dzienniki francuzkie o zajęciu Rendsburga przez Prusaków. — Różne wiadomości.)* Cesarz Napoleon pracować ma nad broszurą, w której usiłuje dowieść, iż w Europie obecnie żadne prawo publiczne nie egzystuje; dawne prawo traktatów i prawowitości jest zniesione, a nowe prawo samowładztwa ludów, poręczone ogólnem głosowaniem nie jest ani uznane, ani też tem mniej przeprowadzone. Konkluzya broszury opiewać ma, iż jako interregnum „prawo dyplomatyczne" ułożone być powinno, co tylko na kongresie powszechnym nastąpić może.

Monitor ogłosił dekret cesarski względem urządzenia wewnętrznej administracyi Algieryi. Zniesiona zostaje dyrekcya zarządu wewnętrznego, prefekci podlegać będą jenerałom dowodzącym w prowincyach, którym to jenerałom podlegać będą zarazem koloniści i krajowcy. Słowem w Algieryi zaprowadzony został rząd wojskowy w całem znaczeniu. Marszałek Mac-Mahon mianowany być ma z pewnością jeneralnym gubernatorem Algieryi.

La France powiada, iż gwałtowne usunięcie wojsk związkowych przez wojska pruskie z najważniejszych pozycyj militarnych w Holsztynie, niezawodnie tłumaczone będzie jako dowód egoistycznych zamiarów rządu pruskiego. *Constitutionnel* zaś mówi, iż postępowanie takowe nie rokuje wcale spiesznego i pomyślnego załatwienia zatargów.

Doniesienia z Mexyku ciągle tak są pomyślne, iż rząd francuzki zamyśla o wyciągnieniu większej części wojsk francuzkich, w kraju tym konsystujących. Minister skarbu p. Fould gorąco za tem przemawia ze względów finansowych. Niepomyślny dotąd dla unionistów północno-amerykańskich przebieg wojny domowej wzbudza nadzieję, iż unia ostatecznie się rozpadnie i Stany południowe jako drobne mocarstwo ukonstytuować się zdołają, co usunie wszelkie niebezpieczeństwo cesarstwu mexykańskiemu z tej strony grozić mogące. Po załatwieniu sprawy mexykańskiej i zaspokojeniu Algieryi spodziewają się powszechnie we Francyi znacznej redukcyi armii, co na finanse cesarstwa naderby korzystny wpływ wywarło. W sprawie duńskiej Cesarz Napoleon zdecydowany być ma do pozostania w zupełnej neutralności; w ogóle zaś wszystko zapowiada, iż rządy cesarskie zwrócą się teraz wyłącznie ku wewnętrznym sprawom krajowym, zrzekając się wszelkiej interwencyi w obce sprawy. Z tego powodu opinia publiczna, mianowicie w sferach giełdowych, finansowych i przemysłowych staje się Cesarzowi ciągle przychylniejszą, i byle tylko Cesarz Napoleon zdecydować się mógł do rozszerzenia cokolwiek wolności w kierunku parlamentarnym takiego, jaki był we Francyi przed 1848 rokiem, spodziewać się można, iż rządy jego pozyskają w mieszczaństwie francuzkiem tę samą popularność, jaką miał niegdyś Król Ludwik Filip, którego rządy Francya cała zawsze w żywej ma pamięci.

Włochy.

Rzym, 21. lipca. *(Nowiny z Castel Gondolfo.)* Ojciec św. przyjmował w pałacu papiezkim w Castel Gondolfo na dniu 19go b. m. odwiedziny Ich MM. Króla neapolitańskiego z małżonką, Jej Mości owdowiałej Królowy neapolitańskiej, Ich królewicz. MM. hrabiego i hrabiny Trapani i Trani i kilku innych neapolitańskich książąt i księżniczek, którzy przybyli w tym celu z Albano do Castel Gondolfo. Po południu tego samego dnia używał Ojciec św. przechadzki, przyczem witała go z radością ludność, pragnąca błogosławieństwa apostolskiego. Przez cały czas pobytu na wsi udziela Ojciec św. posłuchania, i zajmuje się ciągle sprawami państwa.

(Zamiary Garibaldego spełzły na niczem.) Ze wszystkich doniesień, które dotąd z różnych stron tak zwanego królestwa włoskiego nadeszły, pokazuje się jawnie, że pogłoski o zamierzonej tajnej jakiejś wyprawie Garibaldego i jego stronników nie były wcale zmyślone. Werbowano ludzi i gromadzono ich w Rappollo, w Comagli i po innych punktach na wybrzeżu morskiem, gdzie na przygotowane statki wsiąść mieli. Rząd sardyński ignorował te przygotowania a przynajmniej im nie przeszkadzał. Być może, iż słabość zdrowia Garibaldego zamierzony zamach wstrzymała, do czego zapewne głównie się przyczyniło usunięcie wszelkich widoków wojennych w polityce europejskiej i pokojowe załatwienie spraw dotąd wiszących. Zdaje się, iż Garibaldemu i jego stronnikom ręce opadły na widok tak pokojowego usposobienia całej Europy; lękali się drugiego Aspromonte. Rząd sardyński byłby się chętnie nimi posługiwał dla zebrania owoców i plonu z awanturniczych wypraw nowoczesnego kondotiera, wyrzekłby się go zaś zapewne bez skrupułu na przypadek nieudania się jego zamiarów. Zdaje się, iż dla Garibaldego i jemu podobnych czasy już na zawsze minęły, rola ich skończona, bo oni żyli jedynie niepokojem i wrzawą, a cała Europa pragnie pokoju i potępia prawie jednomyślnie wszystko, coby go przerwać mogło. Słusznie bardzo przed niejakim czasem pisała wiedeńska wieczorna gazeta, iż pokój powszechny, to wspólne dobro wszystkich ludów europejskich, wszystkie więc ludy pokoju jak oka w głowie strzedz powinny, unikając wszelkiego kroku, któreby pokój na szwank wystawić mógł.

Niemcy.

(Różne wiadomości.) Dziennik *Hamburger Nachrichten* donosi z Rendsburga pod dn. 21. lipca, iż do miasta tego przybył jenerał pruski Goeben, dowódzca wojsk pruskich, które Rendsburg zajęły. Przybyło też do Rendsburga kilku jenerał-audytorów hanowerski i jeden wyższy oficer sztabu hanowerskiego, dla odbycia śledztwa wojskowego względem ostatnich wypadków. W wypadkach tych było niestety wielu rannych, żołnierz jeden już umarł wskutek swych ran.

Dresdner Journal z dnia 23. lipca donosi, iż saski minister wojny, jenerał Rabenhorst, udał się pospiesznie do Altony za najwyższym rozkazem.

Szwecya.

Sztokholm, 18. lipca. *(Sprawa jeńców wojennych narodowości szwedzkiej.)* Pod względem postępowania z zabranymi w niewolę duńskimi oficerami i żołnierzami szwedzko-norwegskiej narodowości nadesłał p. Järta z Berlina zaspokajające wyjaśnienia.

Dziennik *Post-Tidning* donosi dziś urzędownie co następuje: „Skutkiem przedstawień, jakie uczynił poseł Jego Mości Króla w Berlinie stosownie do rozkazu telegraficznego z 9go b. m. rządowi pruskiemu, otrzymał on po zasięgnięciu rozkazów Jego Mości Króla pruskiego z Karlsbadu pod dniem 11go b. m., zatem wprzód jeszcze, nim mogło dojść do Berlina, wysłane ztąd na dniu 8go b. m. pismo w tej sprawie, stanowcze zapewnienie, że uchwalone skutkiem rozkazu dziennego stawienie przed sądem wojennym zostających w służbie duńskiej obcych poddanych, którzy na wyspie Alsen dostali się do niewoli, zostało zawieszone i nie wejdzie już w wykonanie. Gdy więc główna sprawa została już tym sposobem załatwiona, prowadzi się dalej korespondencya względem rozmaitych, połączonych z tem kwestyi szczegółowych".

Podług wiadomości z Norwegii przybył angielski książę *Alfred* dnia 14. b. m. do Drontheimu.

Królestwo Polskie

(Ofiary powstania.) Straty, jakie poniosły przez powstanie dawne prowincye polskie w ludziach i pieniądzach, dadzą się teraz obliczyć z niejaką dokładnością. Podług dat zestawionych przez rosyjskie i polskie dzienniki po części ze źródeł urzędowych, jak to uczyniła *Ostsee-Ztg.*, zostało w ciągu 16-miesięcznej walki do 30.000 powstańców w bojach zabitych lub ciężko ranionych, 360 osób stracono za wyrokami sądu wojennego za bezpośredni udział w powstaniu lub popieraniu jego, a 85.000 mniej skompromitowanych więźniów politycznych deportowano w głąb Rosyi lub na Syberyę częścią dla internowania lub stałego osiedlenia, a częścią do ciężkich robót. Oprócz tego zostało 945 osób, po największej części urzędników lub chłopów zamordowanych ze strony policyi rewolucyjnej przez skrytobójców i wieszających żandarmów. W nadzwyczajnych kontrybucyach i innych karach pieniężnych ściągnął rząd rosyjski: W Królestwie Polskiem 6, w guberniach litewskich 8, na Wołyniu, Podolu i w Kijowie 7 milionów rubli srebrnych. Dóbr oddanych pod sekwestr lub skonfiskowanych już jest: w Królestwie Polskiem do 700, a w litewskich guberniach, jako też na Wołyniu, Podolu i w Kijowskiem przeszło 2000.

Tytułem podatku narodowego wybrał rząd narodowy: w Królestwie Polskiem 6, na Litwie 3, na Wołyniu, Podolu i w Kijowie 2, w Galicyi 3, w Poznańskiem i w zachodnich Prusiech 1 milion rubli sr. Ogólną sumę, subskrybowaną na dwie pożyczki narodowe, podają na 2 miliony rubli sr. Od znanych z zamożności właścicieli dóbr ściągnięto w ratach podatkowych kwoty od 20—30.000 złp. Liczba Polaków, którzy po przytłumieniu powstania emigrowali za granicę, wynosi najmniej 10.000, a 6900 znajduje się dotąd jeszcze w śledztwie.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 19. lipca. *(Statut dodatkowy i ustawa wyborcza.)* Do *Jen. kor.* piszą: Oczekiwany oddawna statut dodatkowy do konwencyi z r. 1858 i nowa ustawa wyborcza, które Książę Kuza ułożył, w Konstantynopolu z Portą, zostały wreszcie z proklamacyą Księcia ogłoszone. Pokazuje się z tej proklamacyi, że chociaż dekrety z 2go maja uległy niejakim zmianom, w ogóle sankcyonowały przecież statut wysoka Porta i mocarstwa gwarantujące, gdyż nałożone Księciu ograniczenia dadzą się wszystkie z łatwością ominąć, co więcej, wszystkie odnoszące się do tego paragrafy dadzą się unieważnić następnemi paragrafami. Tak np. przypisuje nowa ustawa wyborcza do wyboru na deputowanego podatek dochodowy w kwocie 200 dukatów, ale duchowni, doktorowie, profesorowie, architekci i adwokaci są od dopełnienia tego warunku uwolnieni. W Księstwach Naddunajskich zaś nie ma nic łatwiejszego, jak uzyskać jeden z tych ogólnych tytułów. W statucie dodatkowym nałożono Księciu ograniczenie, że każdy z 32 członków senatu, których on bezpośrednio wybiera, musi albo piastować wysoki urząd publiczny, albo posiadać dochodu 800 dukatów. Ale któż w tych krajach, tak obfitujących w ministrów, niepiastował już wysokiego urzędu publicznego, i gdzie jest granica między wysokim a niższym urzędem publicznym? Albo któż się podejmie udo-

wodnić, że ktoś, kogo Kiążę mianował senatorem, nie posiada 800 dukatów dochodu? Słowem można przewidzieć z pewnością, że tak senat, jak i przyszłe ciało prawodawcze będą zupełnie podług życzenia Księcia złożone i przeto istniejące tylko z imienia trzy władze państwa spoczywać będą jedynie tylko w ręku Księcia.

Zresztą powodzenia Księcia Kuzy w Konstantynopolu przypisać trzeba głównie dwom okolicznościom. Po pierwsze pokładały Porta i mocarstwa gwarantujące po nabytych doświadczeniach zawsze jeszcze większą ufność w rządach Kuzy niż w gospodarstwie Bojarów, z których każdy uznaje za jedyną potrzebę swego kraju to tylko, ażeby on nie kto inny nim rządził. Powtóre umiał to Książę Kuza przekonać tak wysoką Portę, jak i reprezentantów mocarstw, że nie ma on bynajmniej zamiaru wyzwolić się z pod zwierzchnictwa Porty. W tym względzie jednak zwiódł Książę Kuza porządnie swoich przyjaciół i protektorów w Stambule, gdyż ze wszystkich oświadczeń Księcia i otaczających go osób, jako też z rozpraw dziennikarskich, pisanych za jego natchnieniem, pokazuje się wyraźnie, że Książę Alexander Jan Kuza mniema się być powołanym do tego, ażeby się stał założycielem wielkiego, niezawisłego państwa Rumunów.

Odezwa, którą ks. Kuza wydał do narodu z powodu nowej konwencyi brzmi jak następuje:

„Rumuni! W odezwie mojej z 2go (14.) maja wyłożyłem wam powody konieczne, które mnie skłoniły do rozwiązania izby ustawodawczej opartej na dodatku II konwencyi z 7. (19.) sierp. 1858 i do odwołania się do narodu, aby był sędzią pomiędzy mną a rozwiązaną izbą. Równocześnie wyłożyłem wam przyczyny, które nie pozwalały Rumunii postępować naprzód; przyczynami temi były z jednej strony duch stronnictw, który opanował był wszystkie prace większości izby, z drugiej zaś wady ustawy wyborczej. W dniach od 10. (22.) do 14. (26.) maja 682.681 głosów odpowiedział naród na odezwę moją i potwierdził zasady przedłożonego mu pod głosowanie statutu dodatkowego i ustawy wyborczej. Ale te nowe przez naród uchwalone instytucye zmieniły kilka artykułów europejskiej konwencyi i zniosły dodatek II do tej konwencyi t. j. ustawę wyborczą. Tak znaczna reforma potrzebowała zatem uznania zwierzchniczej Porty i mocarstw, które poręczyły polityczny byt Rumunii i podpisały konwencyę.

Zapowiedziałem wam podróż moję do Carogrodu w celu ustalenia autonomii krajowej, przez porozumienie się międzynarodowe. Moje i wasze nadzieje spełniły się. JCMość Sultan, nasz dostojny zwierzchnik i mocarstwa poręczające uznały nowe instytucye rumuńskie uchwalone plebiscitem z 10. (22.) do 14. (26.) maja. Z dokumentów, które równocześnie ogłaszam i do waszej podaję wiadomości, nabędziecie przekonanie, że w skutek zmian, na jakie przystałem za porozumieniem się z wys. Portą i za przyzwoleniem wszystkich mocarstw poręczających, nie jest zagrożony ani byt, ani zasadnicze podstawy nowych przez naród uchwalonych instytucyj. Prócz tego zmiany te są tylko tymczasowe: ciała prawodawcze zmienią je i uzupełnią podczas najbliższej kadencyi. Albowiem powiadam wam, Rumunie, a i wy sami przyznacie, że Rumunia dopiero od dziś wchodzi w zupełną autonomią, jaka objęta jest w naszych dawnych z Portą zawartych a traktatem paryskim poręczonych kapitulacyach.

Dotąd autonomia ta była istotnie naruszoną w wielu względach. Dowodem tego był dodatek II. do konwencyi, t. j. ustawa wyborcza, która nie mogła być zmienioną bez obcego przyzwolenia. Teraz zaś wysokie mocarstwa ze względu na nasze dawne prawa i traktat paryski, przez który Europa wzięła pod opiekę nasz byt polityczny, zatwierdziły naszą wewnętrzną autonomią w całej pełni. Na czele aktu uznającego nowe instytucye rumuńskie, wys. Porta w porozumieniu z mocarstwami poręczającemi napisała następujące słowa: „Połączone księstwa mogą na przyszłość zmieniać i odmieniać swoje ustawy tyczące się wewnętrznego zarządu przy prawnym udziale wszystkich ustanowionych władz ustawodawczych i bez interwencyi.“

Od dziś więc i tylko od dziś wchodzi naród w posiadanie swojej autonomii; od dziś może swoje wewnętrzne instytucye zmieniać i ulepszać bez obcej interwencyi.

Rumuni! Przyszłość do nas należy.

Oby zaufanie narodu do swojego wybrańca coraz się zwiększało, obyśmy powetowali czas zaniedbany, oby ukochana ojczyzna niezadługo cieszyć się mogła owocami swoich cierpień i ofiar, a naród rumuński dostąpił w ten sposób miejsca, jakie mu się należy w wielkiej europejskiej rodzinie narodów.

Powitajmy więc serdecznie nowe izby ustawodawcze, gdyż one są powołane — pod zachowaniem naszych wieki trwających węzłów z wys. Portą i głównych zasad konwencyi z 19. sierpnia 1858 — do rozwijania naszych ustaw i publicznych swobód a tem samem do dalszego budowania na mocnych podstawach wewnętrznej konstytucyi rumuńskiej.

Niech żyje Rumunia! (podp.) *Alexander Jan I.*

(Kontrasyg.) Kogolniczano, Balanesco, Bolintiniano, Orbesco, jenerał Manu.

Bukareszt, 2. (14.) lipca 1864.“

Kronika.

(Pożar w Przemyślu.) O pożarze, który w nocy z dn. 26. na 27. b. m. srożył się w Przemyślu, donoszą nam następujące szczegóły: Ogień wybuchł dnia 26. b. m. przed północą w drewutni piekarza Metzgera w tyle ulicy Franciszkańskiej. W okamgnieniu zajął się przytykający do tej drewutni dach stajni hotelu „pod dębem.“ Przy silnym wietrze ogień szerząc się gwałtownie, zniszczył 20 domów, wieżę miejską, klasztor OO. Franciszkanów i dach kościoła franciszkańskiego. Wnętrze kościoła nie zostało uszkodzone. Jeden chłopiec izraelicki zabity został od spadającego belka, a ojciec nauczyciela szkół normalnych p. Haralewicz ciężko ranny. Przyczyna ognia dotychczas jeszcze nie wyśledzona.

(Inwalidzi.) Dnia 24. b. m. przed południem przybyło do Lwowa koleją żelazną około 300 weteranów, których z dworca kolei na wozach eraryalnych przewieziono na mieszkanie do tutejszego nowego domu inwalidów.

(Jeneralny inspektor drogi żelaznej Karola Ludwika p. Kajetan Köb) odjeżdżając dnia 24. b. m. ze Lwowa, otrzymał w upominku album fotograficzne z wizerunkami wszystkich urzędników kolei.

(Banknoty Kossutha.) Szabo Wilhelm z Poloty w komitacie Wesprymskim, zamieszkały w Żółkwi 18 lat mający ukończony gymnazyalista, skazany został przez tutejszy c. k. sąd krajowy dnia 25. b. m. za posiadanie dwóch banknotów Kossutha po 5 złr. 30 kr., które, jak zeznaje, otrzymał w upominku, na ścisły areszt ośmiudniowy i na karę pieniężną 106 złr., lub gdyby tej kary nie zapłacił na dalszych 21 dni aresztu. Przeciw temu wyrokowi obżałowany założył rekurs.

(Nagła śmierć.) Dnia 25. b. m. kobieta wiejska nieznanego nazwiska upadła nagle na Łyczakowie bez znaku życia. Wszelkie środki by ją ocucić były bezskuteczne.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Złoczów, 20. lipca. W pierwszej połowie b. m. były na targach w obwodzie Złoczowskim następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Busk		Radziechów		Sassów		Załośce		Zborów		Złoczów	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	41	2	.	2	50	2	.	2	.	2	10
„ żyta . . .	1	18	1	.	1	.	.	75	1	.	.	94
„ jęczmienia .	1	6	.	90	1	.	.	65	.	90	.	94
„ owsa . . .	.	85	.	75	.	80	.	65	.	90	.	94
„ hreczki . .	1	12	1	40	1	.	.	75	.	90	1	.
„ kukurudzy .	.	.	.	.	1	50	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	.	30	.	30	.	30	.	.	.	.	.	25
Cetnar siana . . .	.	90	.	.	1	36	1	20	1	40	1	5
„ wełny	.	.	.	.	.		.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.		.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	5	.	3	50	7	55	6	.	5	60
„ „ miękkiego	6	.	.	.	2	50	5	27	5	.	4	50
Funt mięsa wołowego	.	10	.	13	.	11	.	12	.	11	.	12
Mas okowity	.	40		40	.	42	.	36	.	27	.	54

(Akcye kolei żelaznej galicyjskiej.) Obrachunek domniemanego czystego dochodu kolei za rok 1864 podaje Volkswirth, którego nadzieje, jakkolwiek dosyć sangwiniczne, przecież zdają się zasługiwać na uwagę:

Tegoroczne dochody w 1szym półroczu są prawie raz jeszcze tak wielkie jak w roku zeszłym i wynoszą w okrągłej liczbie . . . . 2,855.000 złr.

Pomimo, że w 2gim półroczu 1863 przeciętna miesięcznego dochodu wynosiła 350.000, (a w miesiącach 1go półrocza 1864 r. 475.800 złr.), to przyjmując za dalsze miesiące 1864 tylko po 300.000, wypadnie . . . . 1,800.000 złr.

Dochody z innych źródeł . . . . . 90.000 złr.

razem . . . 4,745.000 złr.

Według zapewnień, oszczędności w kosztch ruchu w porównaniu z r. 1863 są takie, iż cały wydatek na koszta administracyi nie powinien być większym jak zeszłego roku, przeto na pokrycie jego wystarczy kwota . . . . 1,683.000 złr.

zatem pozostaje reszta . . . 3,062.000 złr.

Od tej reszty należy jeszcze odciągnąć: procent i umorzenie akcyi około . . . . 1,063.000 złr.

Procent od pożyczki pierwszeństwa (Priorität) . 410.000 złr.

Procent od 8 rat dla skarbu . . . . 332.000 złr.

Podatki . . . . 180.000 złr.

Fundusz rezerwowy . . . . 43.000 złr.

czyli razem . . . 2,028.000 złr.

Odciągnąwszy tę kwotę od powyższego czystego dochodu, pozostanie . . . . 1,033.000 złr.

A dodawszy resztę dochodu z 1863 na rok bieżący przeniesioną w kwocie . . . . 300.000 złr.

będzie razem . . . 1,333.000 złr.

Co rozdzieliwszy na 100.000 akcyj, okaże się superdywidenda około $13^1/_2$ złr.; według tego akcye, nawet po kursie 300 złr.,

przynosiłyby 8%, gdyż 10.50+13.33=23.83:300=7.94:100. Trudno zresztą zapoznawać, iż dochód miesięczny, w 2giem półroczu na 300.000 oznaczony, jest według wszelkiego prawdopodobieństwa zbyt niskim. Również, wobec otwierającej się świetnej przyszłości dla tego przedsiębiorstwa, nie zauważono, że sama już budowa kolei lwowsko-czerniowieckiej nowem będzie źródłem dochodu dla kolei galicyjskiej, gdyż największa część materyałów budowlanych przez całą jej linię przechodzić będzie. Gdy zaś i budowa bocznej kolei do Brodów jest już prawie zapewnioną, to można sobie dostatecznie wytłómaczyć udział publiczności i bursy w akcyach tej kolei.

Ostatnia poczta.

Kraków, 27. lipca. *Krak. Ztg.* donosi: Nadanie austryackiego prawa obywatelstwa poddanym pruskim zależało dotąd, stosownie do zachowywanej wzajemności, od wykazania się uwolnieniem ze stosunku podaństwa w Prusiech. Podług rozporządzenia c. k. ministerstwa stanu z 6. lipca 1864, l. 11.745 ma być ten zwyczaj i nadal zachowywany, i samo wykazanie się z dopełnienia obowiązku służby wojskowej w Prusiech nie może być dostatecznem.

Sztuttgarda, 25. lipca. Izba deputowanych przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu jednogłośnie następujący wniosek Oesterlensa i 53 kolegów jego: „przeciw gwałtownemu obsadzeniu Rendsburga przez wojska pruskie uroczyście protestować i wezwać rząd z przyzwoleniem potrzebnych środków, ażeby przeciw temu pogwałceniu wystąpił spólnie z innemi rządami."

Lubeka, 25. lipca. Duński szambelan Sisk przybył tu dziś z Kopenhagi, i jedzie, jak słychać, na konferencyę do Wiednia.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Krasicki Ed., z Liska. — Bojan Mik., i Mortzun Dymetr i Jan, z Foltischeny. — Zarewicz Wład., z Zawadki. — Lekczyński Czesław, z Radomia. — Babecki Kaj., z Byszowa. — Mniszek Wład., z Ostrowa. — Radziejewski Włodz., z Wołynia.
Hotel Langa: Zadurowicz Łaz., z Jakobówki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. lipca.

PP.: Varnar Dym., ks. mołd. pułkownik, do Wiednia. — Piegłowski H., do Sygniówki. — Kutkowski Apol., do Hawłowic. — Łodyński Stan., do Nahorzec. — Drużbacki Fr., do Prałkowic. — Herle Jan, c. k. pułk., i Spinker Edw., c. k. podporucz., do Ołomuńca.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. lipca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	324.32	+ 15.0	85.8	zachodni	sł.	jasno
2. god. po poł.	324.58	+ 17.6	74 4	póln.zach.	„	deszcz
10.god.wiecz.	325.82	+ 13 9	86 3	zachodni	„	„

Ilość deszczu 4.‴90.

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim: „**Robert diabeł**", opera w 5 aktach. Czwarty występ gościnny pana *Sontheim* i pani *Roll-Mayerhöfer*.

Kurs lwowski.

Dnia 27. lipca		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem
Dukat holenderski	wal. austr.	5	42	5	47
Dukat cesarski	„ „	5	44	5	4?
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	39	9	49
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	77	1	7?
„ papierowy rosyjski	„ „	1	57	1	59
Talar pruski	„ „	1	70	1	72
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	35	75	1?
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	08	78	8?
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	58	75	32
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	20	80	85
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	242	17	244	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. lipca.	zlr.	kr.
5% Metaliki	72	45
5% pożyczka narodowa	80	60
Losy z 1860 roku	96	70
Akcye banku wiedeńskiego	784	—
„ „ kredytowego	193	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	55
Srebro	113	75
Dukat pojedyńczy	5	19½

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.80	67 90
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97.40	97.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80.50	80.70
od kwiet. do paźd. po 5%	80.50	80.70
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.60	72.70
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.60	72.70
dtto. po 4½%	64.—	64.25
dtto. „ 4%	56.75	57.25
dtto. „ 3%	42.—	42.50
dtto. „ 2½%	36.—	37.50
dtto. „ 1%	14.10	14.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	157.75	158.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	152.50	153.—
Przez. do wyl. z r. 1854	90.25	90.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	96.75	96 85
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98.80	99.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 —	68 —
„ 4½%	63.—	63.50
„ 4%	56.50	57.—
„ 3½%	49.50	50.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	56.—	58.—
„ 2¼%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar
Niższej Austryi	88.—	89.—
Wyż. Aust. i Salcb.	88.—	89.—
Czech	96 50	97.—
Morawii	92.50	93.—
Szląska	89.—	90.—
Styryi	89.—	90.—
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	87.50	89.—
Węgier	74 90	75 20
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem.	73 50	74.—
Kroacyi i Slawonii	75.75	76.25
Galicyi	74 50	74.90
Siedmiogrodu	72.25	72 75
Bukowina	72.25	72 75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.75	72 25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.50	97.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar
Banku narodowego	780.—	781.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	192 90	193.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	610.—	612.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1854.—	1856 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	190 —	190 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	130 25	130 75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	121.50	122 —
Kolei Cisy po 200zł m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 180 zł. (90%)	243 50	244 50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	243.50	244 —
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	— —	35.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	708.—	710.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	233.—	235 —
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	141.—	143.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	449.—	451.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	233.—	234.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	380.—	385.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	440.—	460.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	285.—	290.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	155 —	155.50

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.25	102.50
przeznaczone do los. po 5%	90.75	91.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.59	86 65
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74 75	75.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.50
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	90.50	91.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	83.80	84.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	114.50	115.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	114 50	115.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.75	95.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.75	82.25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Lloyda za 100 zł.	90.50	91 50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92 75	93.25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.50	78.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97.50	97.75

6. Losy.

	pien. (za sztukę)	towar. (za sztukę)
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.25	128.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	86.50	87.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	104. —	106. —
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	49. —
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	25.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	99.	100. —
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	28.50	29. —
Clarego „ 40 „ „	27.50	28 —
St. Genois „ 40 „ „	28.—	28 50
Windischgrätza 20 zł. „	18.75	19 —
Waldsteina 20 „	17.—	17 50
Keglevicha 10 „	12 50	13 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.80	96 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	96.90	97 —
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86 —	86 —
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	114 60	114 70
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	45 50	45.50
Paryż za 100 fr.	45.50	45.60
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		

Kurs z ota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.50	5 51
dtto. pełnej wagi	5.50	5 51
Korona	15.90	15 95
20frankówka	9 23	9 25
Rosyjski imperyał	9 48	9 50
Talar związkowy	1.70½	1.71
Srebro	113 75	114. —
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50c	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.